

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. september stillet følgende spørgsmål nr. 124 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

29. september 2015
Sagsnr. 2015 - 4410

Spørgsmål nr. 124:

” Ifølge europaportalen.se har arbejdsministre fra 9 EU-lande afholdt møde i Sverige d. 9.-10. september 2015 for at drøfte udstationeringsdirektivet og spørgsmålet om en revision af dette, jf. <http://www.europaportalen.se/2015/09/sverige-forsoker-styra-upp-eusarbetsmarknad>. I den forbindelse bedes ministeren besvare følgende spørgsmål: Er ministeren enig i det brev som Sverige og 6 andre EU-lande sendte til Kommissær Thyssen den 18. juni 2015, hvori landene bl.a. understregede behovet for en ændring af udstationeringsdirektivet så det sikres, at udstationerede arbejdere aflønnes på lige vilkår med værtslandets arbejdere?”

Endeligt svar:

Det er væsentligt for regeringen, at der er ordnede forhold på det danske arbejdsmarked. Regeringen prioriterer i den forbindelse bilateralt samarbejde med andre lande for at bekæmpe fiktive virksomheder mv., ligesom den kommende gennemførelse af direktivet om bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet skal bidrage hertil.

Hvad angår det nævnte brev, er der elementer af svaret, som jeg er enig i. Fx er det rigtigt, at det kan give anledning til praktiske vanskeligheder, at længden af udstationering ikke er specificeret. Men problemstillingen om kriterier for udstationering har man jo drøftet i forbindelse med direktivet om bedre håndhævelse, som landene stadig er i gang med at implementere. Da man forhandlede dette direktiv, var der i øvrigt enighed i Rådet om, at man ikke ville genåbne selve direktivet.

Jeg er også enig i vigtigheden af, at man skal undersøge udbredelsen af falske selvstændige. Dette forudsætter imidlertid ikke nødvendigvis en genforhandling af udstationeringsdirektivet, som i øvrigt må forventes at ville indebære langvarige forhandlinger.

Når det kommer til princippet om lige løn for lige arbejde, som nævnes i brevet, så fremgår det ikke, hvad der præcist menes hermed. Jeg kan i den forbindelse henvise til, at EU-Domstolen så sent som d. 12. februar 2015 slog følgende fast i sagen C-396/13 om en finsk fagforenings krav mod en polsk virksomhed:

”I denne henseende bemærkes, at det udtrykkeligt fremgår af ordlyden af artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 96/71, at mindstelønnen defineres i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret. Denne ordlyd indebærer, at metoden til beregning af mindstelønnen og de kriterier, der anvendes i den forbindelse, ligeledes er et anliggende for værtsmedlemsstaten.

Det fremgår for det første af det ovenstående, at de gældende regler i værtsmedlemsstaten kan være afgørende for, om mindstelønnen skal beregnes som timeløn eller som akkordløn. For at kunne gøres gældende over for en arbejdsgiver, som udstationerer arbejdstagere i denne medlemsstat, skal disse regler dog være bindende, og de skal opfylde betingelserne om gennemsigtighed, hvilket navnlig indebærer, at de skal være tilgængelige og klare.

I medfør af disse kriterier kan den mindsteløn, som beregnes på grundlag af de relevante kollektive overenskomster, ikke være afhængig af den udstationerende arbejdsgivers frie valg, udelukkende med det formål at tilbyde lavere lønomkostninger end omkostningerne til lokal arbejdskraft.”

EU-Domstolen fastslår altså, at der er regler om lige løn for lige arbejde. Bl.a. den europæiske fagbevægelse har set netop dette som en genopretning af arbejdstagernes rettigheder i forhold til tidligere praksis.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen